

PROJEKTO POVEIKIS

Poveikis mokiniams:

1. Mokiniai įveikė bendravimo ir kalbos barjerą.
2. Jie patobulino savo pagrindines kompetencijas.
3. Jie patobulino praktinius anglų kalbos įgūdžius.
4. Jie priprato prie tarptautinės aplinkos.
5. Jie sustiprino savo europietišką tapatybę.
6. Jie sugriovė kultūrinius barjerus ir žalingus stereotipus.
7. Jie ugdė vertybes, susijusias su demokratine visuomene, Europos bendruomene, tolerancija ir kultūrine raiška.
8. Jie sužinojo apie dialogo principus ir dialogo kūrimą.
9. Jie išsiugdė gebėjimą keistis nuomonėmis ir įgyvendinti sprendimus tarp skirtingų grupių.

Poveikis mokytojams:

1. Jie tobulino savo įgūdžius tarptautinio bendradarbiavimo su užsienio švietimo įstaigų mokytojais lygmeniu.
2. Jie gerokai patobulino savo kalbų (anglų kalbos) žinias.
3. Jie įgijo motyvacijos įgyvendinti tokio ir panašaus pobūdžio projektus mūsų įstaigos mokiniams ir mokytojams.

Poveikis mokyklai:

1. Jis tapo patrauklia tolesnio mokymosi įstaiga pradinę mokyklą baigiantiems mokiniams.
2. Galimybė tęsti mokyklos švietimo pasiūlos europeizavimą.
3. Norinčiųjų mokytis mūsų mokykloje padaugėjo.
4. Geresnė mokyklos reputacija regione.
5. didesnis kitų asmenų susidomėjimas galimybe bendradarbiauti su mumis vykdant būsimus projektus.

PROJEKTO TIKSLAI

Mūsų pagrindinis tikslas buvo:

1. Suteikti mūsų mokiniams galimybę naudotis inovatyviomis ugdymo formomis įgyvendinant tarptautinį projektą su mokykla partnere iš Lietuvos, kurio metu 37 dalyviai tobulino savo bendrąsias kompetencijas.

Konkretūs projekto tikslai buvo šie:

1. Padidinti bendrųjų gebėjimų, susijusių su informacijos supratimu ir kūrimu, lygi, daugiakalbystės, asmeninių, socialinių ir mokymosi gebėjimų, pilietiškumo, kultūrinio sąmoningumo ir raiškos srityse.
2. Užmegzti nuolatinį bendradarbiavimą su mokykla partnere Lietuvoje, taip didinant mūsų mokyklos prestižą regione ir sudarant galimybes įgyvendinti tarptautinius projektus ateinančiais metais.
3. pripratimas prie tarptautinės aplinkos, europietiškos tapatybės stiprinimas, kultūrinių barjerų ir žalingų stereotipų naikinimas.
4. Tobulinti anglų kalbos vartojimo kasdienėse situacijose kompetenciją.
5. Ugdyti vertybes, susijusias su demokratine visuomene.
6. Tobulinti dalyvaujančių mokytojų kompetencijas.

Lenkijos ir Lietuvos švietimo kapitalo kūrimas per tarptautinius projektus

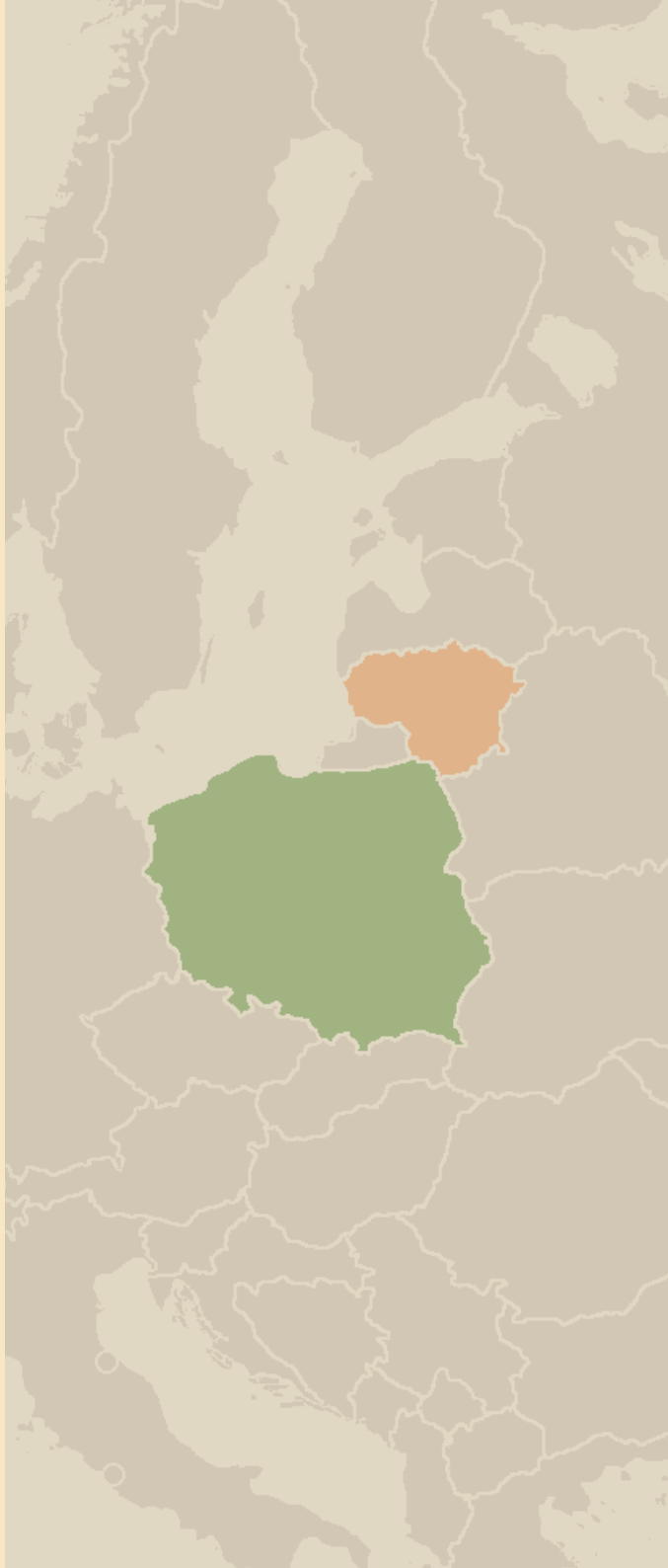
Zespół Szkół Centrum Kształcenia Rolniczego w Widzewie

LIETUVOS IR LENKIJOS SANTYKIAI

Šiuo metu Lenkijos ir Lietuvos santykiai yra viena iš šviesesnių Lenkijos Rytų politikos pusių. Prie to neabejotinai prisidėjo Rusijos puolimas prieš Ukrainą, Krymo užgrobigimas, karas Donbase ir agresyvi Kremliaus politika. Lietuviai padarė išvadą, kad yra didesnių grėsmių nei lenkiški sentimentai Vilniui. Pasikeitė ir požiūris į istoriją. Lenkijos ir Lietuvos sandrauga pradėta traktuoti kaip bendras gėris, kurio išpūdingiausias įrodymas yra, pavyzdžiui, gegužės 3 d. paskelbimas Lietuvos nacionaline švente arba itin iškilmingas Sausio sukilimo vadų palaidojimas ant Trejybės kalno su visa Pirmosios Respublikos simbolika.

Be abejo, prie tarpusavio santykių gerinimo prisidėjo ir kiek kritiškesnis Varšuvos požiūris į Lietuvos lenkų lyderius. Į visą jų prorusišką elgesį atkreipiamas dėmesys, o lėšos, skiriamos paramai lenkų mažumai, pradėjo pasiekti ne tik Lietuvos lenkų rinkimų akcijos atstovaujamus sluoksnius, bet ir jaunesnius bei atviresnius normaliam bendradarbiavimui su savo šalies (t. y. Lietuvos) valdžia.

LIETUVOS KAIMYNNINĖ ŠALIS

Lietuva, mūsų kaimyninė šalis, nors ir palyginti nedidelė, užima svarbią vietą Lenkijos politikoje. Viena iš to priežasčių – kelis šimtus metų trukusi bendra Lenkijos ir Lietuvos sandraugos istorija, kuri lenkams dažnai kelia sentimentalius jausmus, o lietuviams ilgą laiką buvo valstybės "liūdesio" laikotarpis. Pakanka paminėti simbolinį Vladislovo Jogailos teismą, įvykusį 1931 m. Podkovo miestelyje Košėdaroje (Kaišiadorių r.). Čia atvyko Lietuvos mokslininkai, publicistai, gynėjai, prokurorai ir teisėjai. Karalius buvo apkaltintas išdavyste, nes prijungė Lietuvą prie Lenkijos ir prarado Vilnių, ir pasmerktas užmarščiai, išbraukiant jį iš Lietuvos istorijos. Negalima paneigti, kad šiuolaikinis Lietuvos valstybingumas buvo grindžiamas antilenkiškomis nuoskaudomis, kurios po Pirmojo pasaulinio karo iš esmės neleido sukurti jokios Lenkijos ir Lietuvos bendruomenės. 1920 m. Želigovskiui užgrobus Vilnių, šis priešiškus dar labiau sustiprėjo.